

6201

הישיבה נפתחה בשעה 10.37.

ועדת החקירה - 12,5,74

ישיבה ק"י (בבוקר)

מ.י.

16

עדותו של סגן-אלוף דוד גדליה

היו"ר אגרנט:

אתה ממשיך להעיד בהן צדק.

ד. גדליה:

ברור.

היו"ר אגרנט:

העדות היא סודית, הדיון הוא סודי.

ד. גדליה:

ברור.

היו"ר אגרנט:

בקשר לזה, האם אתה הדלפת את העובדה שאתה נקראת לתת

עדות חוזרת?

ד. גדליה:

לי לא היה קשר עם עחונאים בכל הפרשה.

היו"ר אגרנט:

האם אתה הדלפת למישהו?

ד. גדליה:

שאני צריך לתת עדות חוזרת - לא.

היו"ר אגרנט:

על כל פנים אין להדליף שום דבר מהעדות הזאת למישהו.

אתה נקראת לתת עדות חוזרת ביחס לעמוד הראשון של המסמך

הזה, מוצג 318, וזאת עקב טענה שאנחנו קיבלנו, כי העמוד הראשון של המסמך הזה

הוחלף בעמוד אחר אחרי שאתה החזרת אותו לסגן סימן-טוב.

ד. גדליה:

ברור.

היו"ר אגרנט:

אתה עיינת בינתיים במסמך, כן?

ד. גדליה:

עיינתי.

היו"ר אגרנט:

מה יש לך לומר ביחס לעמוד הזה, או ביחס לטענה הזאת?

ד. גדליה:

אם יורשה לי, אני רוצה לומר קודם שני דברים. ב-1 למאי

אני פניתי אליכם בכתב, והשאלה היא אם אצא המכתב שלי

הגיע אליכם, כי אני טרם קיבלתי תשובה על העניין הזה.

היו"ר אגרנט:

אנחנו קיבלנו את המכתב שלך מ-1 למאי. אבל אנחנו

אמאגל החלטנו להזמין אותך רק ביחס לעמוד הזה. אנחנו

שמענו כבר את עדותך, ואנחנו לא קוראים עכשיו עדים אחרים. החלטנו להזמין אותך

רק ביחס לעמוד הזה. על זה אנחנו רוצים לשמוע את עדותך.

ד. גדליה:

אינני יכול לקבוע עתה באופן חד-משמעי ובאופן חיובי,

מתוך הזכרון, ובהתבסס על השוואת הדף הזה בלבד לאותו

מסמך שראיתי בזמנו ודנתי עם סגן/סימן-טוב, באם הדף הזה או המסמך בכלל זויף או

לא. אבל לאחר עיון מדוקדק בדף הזה, שעשיתי עכשיו, נראה לי שזה לא הדף שהוצג

בפני בפני. אבל קביעה יותר מדויקת בעניין הזה אוכל לתת לאחר בדיקה מפורטת של

כל המסמכים, משום שלפי דעתי, מאחר וזה מתבסס על זכרון בלבד, בכדי לקבוע באופן

יותר חד-משמעי, ומאחר והדף הזה למעשה מהווה מבוא למסמך - יש צורך לראות את כל

המסמכים.

יש כמה סימני שאלה שמחזקים לפי דעתי את אפשרות הזיוף.

אבל כדי להסביר את עצמי אני חושב שצריך לפרוש קצת את היריעה. יש תחומים שנוגעים

ישירות בדף הזה וישירות במסמך, ויש גם תחומים עקיפים.

אני חושב

סימני השאלה הם: /שקודם כל, סימן שאלה ראשון, זה מדוע

המסמכים במקורם הושמדו בכלל.

סימן השאלה השני הוא מדוע ההשמדה יוחסה לי, כאשר הידום

ברור שלא היתה לי שום גביעה להשמדת המסמך.

ידין: מי ייחס את זה אליך?

ד. גדליה: אם אינני טועה, אני הבנתי בפעם האחרונה כך מדברך.

ידין: מדבריך? אמאגל בכלל לא.

ד. גדליה: אם כך, זו טעות.

סימן שאלה שלישי זה מהו בכלל סיפור ההשמדה של המסמך,

מדוע בכלל צריך היה להשמיד אותו.

ועדת החקירה - 12,5,74

ישיבה ק"ט (בבוקר)

הער: סא"ל ד, גדליה

למסמכים, כפי שאני זוכר זממה שראיתי היום, נוספו

אלמנטים שלא היו בהם בזמן שהמסמכים הוצגו בפני, ואני מיד אפרט.

סימן שאלה נוסף זה אי-הלימצאות הערות שלי בדף הראשון.

סימן שאלה נוסף זה השוני בין הכותרת של המסמך הראשון

למסמך השני.

וסימן נוסף זו בכלל הכותרת של המסמך הראשון, שהיא

"הכונה בצבא המצרי, אפשרות הידוש לחימה".

אתה אומר שיש כותרות שונות בשני המסמכים?

היו"ר אגרנט:

כן.

ד. גדליה:

מה נקרא ראשון, כדי שיהיה ברור? המיספור של המוצגים הוא א

ובנצל:

אם אינו טועה, השני הוא של ה-1 לאוקטובר, לזה אני

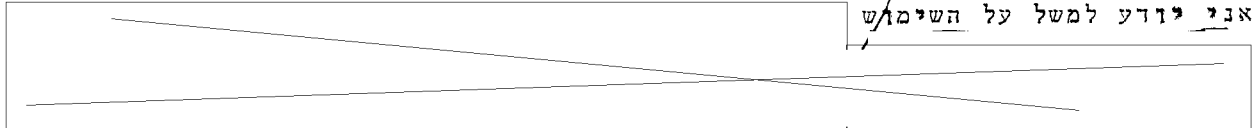
ד. גדליה:

קורא הראשון.

בנושא ההשמדה בכלל - אני רוצה לומר שזו הפעם הראשונה

שאני נהקל בעובדה שמושקע מאמץ בהשמדת טיוטה בכתב יד. וכאיש בטחון שדה לשעבר

אני יודע למשל על השימוש

לגבי סיפור סיבת ההשמדה - אני לא מכיר את הסיפור מיד

ראשונה ואינני יכול להתייחס אליו. אבל השאלה היא אם הסיפור הוא משכנע, מדוע בכלל

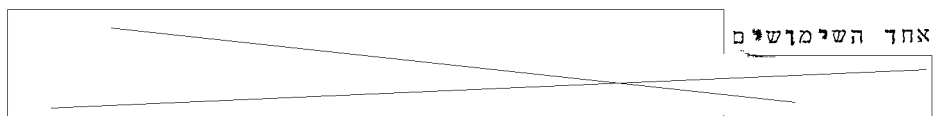
היה צורך להשמיד אותם.

אמרת שכקצין בטחון לשעבר אתה יודע איך משתמשים במסמכים.

היו"ר אגרנט:

אחד השימושים

ד. גדליה:

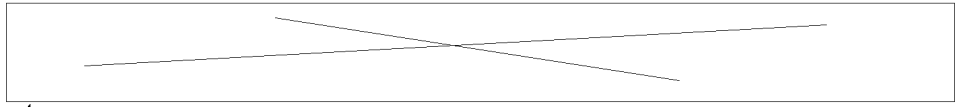

ועדת החקירה - 12.5.74

מ.י.

ישיבה ק"י (בבוקר)

העד: סא"ל ד. גדליה

לנדוי: זאת אומרת כדי לא להראות שזה מסמך ש"פוברק" לאחרונה.

ד. גדליה: תוספת האלמנטים שלא היו בזמן שהמסמכים הוצגו בפניי -

יש כמה שאני יכול לומר באופן פוזיטיבי: הרישום מעל

לכותרת של המסמך הוכן על-ידי סגן סימן-טוב, קצין מערך, ולא הופץ, לא היה רשום על הטיזטה. (ידין: זה נאמר).

דבר שני: בצד שמאל רשום "הוגש ב-3 לאוקטובר 1973" -

גם זה לא היה רשום במסמך המקורי.

היו"ר אגרנט: את זה אנחנו יודעים.

ד. גדליה: בנושא ההערות - גראה לי שלתוכן כפי שרשום פה, הייתי

מוסיף הערות, הייתי מעיר ורושם את ההערות שלי בכתב ידי

כפי שאני נוהג בדרך כלל, וכפי שלפי מיטב זכרוני נהגתי במסמכים האלה.

יש פה שתי נקודות שעליהן אני כאמור שוב לא יכול לתת

תשובה חד-משמעית, אלא אולי לאחר עיון במסמכים. יש פה שתי פיסקות או שני קטעים

שהם לכאורה מהווים עובדות, ואני חושב כיום שלפחות אותו חלק, בצורה זו או אחרת,

היה מושאר, או אולי דרך הערת שוליים להשאיר רק אותו או לשים אותו במקום אחר.

אבל כאמור גם פה אינני יכול לתת תשובה חד-משמעית, כי אולי יש לזה ביטוי בגוף

המסמך, ואז אין צורך בעניין הזה. אבל שני הדברים הם אלה: בסוף 2 רשום: "תכונה

זו, בצד ידיעות ממקורות שונים וטובים בדרך כלל לפיהאמתכוננים המצויים...". וכך הלאה.

אז התחלה של הסעיף היא לכאורה סיכום ידיעות, בלי משמעות. ואם זה כך....

לנדוי: למה אתה מתכוון פה?

ד. גדליה: אני מתכוון לזה שהחלק הראשון זה למעשה סיכום ידיעות או

סיכום עובדות, זה עדיין לא משמעות. אז התלק הזה, אינני

מ.י.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

העד: סא"ל ד. גדליה

זוכר כרגע איזה ביטוי יש לו בגוף המסמך, אני מניח שיש לו ביטוי כלשהו, בהתאם למשקל הביטוי שלו. אולי הייתי יכול לדמר אם הייתי משאיר את זה בחלק הכללי או מוריד את זה מהחלק הכללי. אז יכול להיות שהייתי משאיר את הדבר הזה, מאחר והוא עובדתי בלבד.

דבר שני - וזה שוב מותנה במשקל שיש לפירוט של העובדות האלה בגוף המסמך - זה בסעיף 3 רשום: "חלק נרחב מכל האירועים לא ניתן לקשרו בודאות עם מהלכי התרגיל". גם זה נראה לי חלק עובדתי. שוב, אינני זוכר את הביטוי המדויק של העובדות האלה בגוף המסמך, אבל ייתכן שגם החלק הזה היה מושא מאחר והוא עובדתי בלבד. קיימת אפשרות שהחלק הזה היה מושא גם כן, מאחר והוא עובדתי, ושוב אין בו משמעויות.

אז היית משאיר את זה?

היו"ר אגרנט:

יכול להיות, אני אומר: אבל זה מותנה במשקל, שלא זכור לי כרגע שיש לאותן עובדות בתוכן.

ד. גדליה:

באשר לכותרות של שני המסמכים...

אתה קאק קראת את כל המסמך עכשיו, אתה עיינת בכל המסמך. לא, רק בדף הראשון.

היו"ר אגרנט:

ד. גדליה:

אז צריך לתח לך אפשרות שתראה את כל המסמך.

היו"ר אגרנט:

ד. גדליה:

אז הייתי מבקש בענין הזה משהו. אם אני הייתי יכול לבדוק את צל המסמך, יש כמה נקודות, וחייב אצייך אותן, שהייתי בודק אותן, ואותן אינני יכול לעשות פה כרגע. אסביר זאת. נקודה אחת היא בדיקת עיתוי הגעת הידיעות ביחס לעיתוי חיבור המסמך. לא מועד קבלת הידיעה, אלא עיתוי ההגעה שלה למודיעין הפיקוד. זה דבר שאני יכול לעשות אותו רק בפיקוד.

אחרי כן רשמה א.ב.

לפני כן מי
א.ב.

ישיבה ק"י - 12.5.74

העד ד. גדליה

לגדליה:

לנדרי: סליחה, לפני שאתה ממשיך: אגאא עכשיו באים לך ספקות ביחס
לאמיתות המסמך גם ביתר העמודים? לעת עתה לא הרחבנו את זה.
את זה איש עוד לא טען.

ד. גדליה: נאמר ~~לנדרי~~ כך: אם קיימת אפשרות של זיוף הדף הראשון, מאחר

והמסמכים היו כתובים בכתב יד, אין זה מן הנמנע שהוכנסו
שינויים בכתב יד ~~לנדרי~~ או תופסות או מחיקות גם בדפים האחרים. אינני אומר שהדפים
האחרים שיש בהם כתב-יד - - -

היו'ר אגרנט: על זה לא היתה לנו טענה. אנחנו בודקים טענה ביחס לעמוד
הראשון בלבד. אולי תעיין עכשיו בכל המסמך, כדי לראות אם
נקודות אלו מתקשרות או לא מתקשרות עם מה שכתוב בגוף המסמך.

אפשר.

ד. גדליה:

היו'ר אגרנט: נעשה הפסקה ותוכל לראות את זה בשקט. כמה זמן דרוש לך?
חצי שעה?

אני מעריך חצי שעה.

ג. גדליה:

(ה פ ס ק ה)

בבקשה.

היו"ר אגרנט:

הייתי מבקש להדגיש פעם נוספת מה בדיוק היו המסמכים האלה
ומה השימוש שלהם, ואיך בכלל הם נוצרו.

ד. גדליה:

קודם כל תענה על השאלה; ועלית אצא שני ספקות שאמרת שאינך
יכול לקבוע באופן חד-משמעי בלי לבדוק את המסמך.

היו"ר אגרנט:

זאת כרקע לתשובתי.

ד. גדליה:

בכל פעם כשהיתה פעילות חריגה בצבא המצרי היינו מתחילים
לאסוף את הידיעות, גם הידיעות החיוביות שמעידות על מלחמה,

וגם כמשקל נגד את הידיעות השליליות, שמעידות שאין כוונה כזאת. היינו אוספים
אותן בשתי קבוצות נפרדות, בתיקים אצבא בצבעים שונים. אם אינני טועה, הפיק
האדום היה הידיעות המלחמהיות, והתיק הירוק היה עם הידיעות שאין מלחמהיות.
ואחרי שהיה פרק זמן כזה שמאפשר איזו התרשמות - הייתי מורה לרכז את כל הידיעות
האלה ביחד. המסמך הזה נפרך משום שניתנה הוראה לחוליית המערך לרכז את כל הידיעות
שהיו עד אותה תקופה במסמך אחד, על מנת שיאפשר התרשמות כוללת מסך כל הידיעות
שישע אז.

המסמך כפי שאני רואה אותו היום ובדרך כלל כלל שלושה

חלקים: את המבוא, הסעיף הכללי; את העובדות, שזה עיקר המסמך; ואת ההערכה.

הסעיף הכללי, בעמוד הראשון, או המבוא, כולל שלושה

אלמנטים: (1) פיון ידיעות על מלחמה, שהזכרתי קודם; (2) ידיעות על תופעות

שאינן מתויבות לרגיל; (3) האלמנט השלישי - ההערכה לפיה אצבא המצרי, במסווה
של תרגיל, ינהל ריכוז כוחות לקראת מבצע.

הבעתי קודם את הסתייגותי מכך שבסעיף הכללי, שצריך

לבטא מה שיש בגוף המסמך, נמתק לצי נושא הידיעות על המלחמה, נמתקו העובדות

על ידיעות על מלחמה, שיש בידינו ידיעות על מלחמה.

הסעיף הכללי במחק?

היו"ר אגרנט:

ישיבה ק"י - 12,5.74
העד ד. גדליה

ד. גדליה:

מקודם המדיגתי מכך שמחקתי בסעיף כללי את העובדות על המלחמה ועובדות על ידיעות שאינן מתוייבות לקראת תרגיל. בבדיקת המסמך גופו אני רואה שיש סעיף שלם של ידיעות על מלחמה שלא מחקתי בו אפילו ידיעה אחת. להיפך, ביקשתי להוסיף את מהימנות המקורות, כדי להבליט שהם אכן מהימנים, ולכן לא נראה לי שהייתי מוחק אהו חלק שמדבר על עובדות שיש ידיעות על מלחמה (אינני מדבר כרגע על הערכה, אני מדבר על עובדות).

לנדוי: בעמוד הראשון?

ד. גדליה: כן.

האלמנט השני הוא ידיעות על תופעות שאינן מתוייבות לתרגיל, ושגם אוחז כביכול מחקתי בעמוד הראשון. בגוף המסמך יש סעיף שלם שמדבר על תופעות שאינן מתוייבות לתרגיל. ככלל, הסעיף הזה הושאר. ביטלתי שם שלוש ידיעות שלפני הערכתי הן לא חד-משמעיות לתרגיל. יחד עם זה, הוספתי ידיעה אחת, הערה - - -

הי"ר אגרנט: אתה אומר שזה נשאר בגוף המסמך?

ד. גדליה: כן. ככלל זה נשאר. מחקתי שלוש ידיעות שלפני הערכתי הן

לא חד-משמעיות ללא-תרגיל, אלא יכולות להיות קשורות גם בחרגיל. הוספתי הערת-שוליים על אלמנט נוסף שנשכח/כשהמסמך חובר, ~~אצל המסמך~~

~~אצל המסמך~~ וזה ענין שלוש מחזורי המילואים שלפני הערכתי היה צריך להוסיף אותם, כי זה לא כל-כך הקשר עם תרגיל. הוריתי להוסיף סעיף עובדות-שטח בגוף המסמך, מאחר ופה יש רק ציון - עובדות שטח שאינן מתייבות עם תרגיל.

נותר מזה. חיצוקתי את צורת הצגת הידיעות האלה תחת

כותרת הרבה יותר ברור משמופיע בגוף המסמך.

לנדוי: איזו כותרת? באיזה עמוד זה?

א.ב.

ישיבה ק"י - 12.5.74
העו ד. גדליהד. גדליה:

בעמוד האחרון יש באלכסון כותרת שלי, שהיא הרבה יותר ברורה מהנוסח שרשום בגוף המסמך שמצטנע בתוך איזשהו סעיף. ביקשתי שזה יירשם בצורה הבאה: העובדות הבאות אינן מחייבות לצרכי עריכת תרגיל, ולרשום אותן לפי הסדר. בעוד שבגוף המסמך זה מופיע פחות ברור. פה רשמתי בכתב ידי שאני רוצה את העובדות האלה, שאינן מתיישבות עם תרגיל, שזה יירשם באופן הבא: העובדות הבאות אינן מחייבות לצרכי עריכת תרגיל - ולפרט אותן, בגוף המסמך, במקורו, זה היה באופן יותר כללי.

ידין:

אבל יותר חמור. תקרא.

ד. גדליה:

אני קורא: ברם, יהד עם קשירת הפעולות הצבאיות לתחריר (זה בסח 41), נשארו מספר עו בדות שלא ניתן לייחס בוודאות לתרגיל. ואני אומר: אינן מחייבות לצרכי עריכת תרגיל. לא "לייחס בוודאות", אלא מוציא את ענין של הוודאות מהענין בכלל. זאת אומרת, על הסעיף "עובדות שאינן מתיישבות עם תרגיל" לא היו שום חילוקי דעות, על סך כל העובדות שלא מתיישבות עם תרגיל. להיפך, אפילו ניתנה כותרת של הצגה יותר ברורה במסגרת המסמך.

נבנצל:

האם בשני נוסחאות אלה לא משתמע שיש ביניהן גם עובדות שאינן עולות בקנה אחד עם תרגיל? אתה אומר: לא ~~מחייבות~~ מחייבות בתרגיל. לא מחייבות, אבל יכולות להיות תרגיל. אבל האם אין כאלה שממש לא עולות בקנה אחד עם תרגיל?

ידין:

זוהי אינטרפרטציה של נוסח.

אני רוצה לשאול שאלה: בעמוד הראשון אתה כותב בצד מדוע (אקרא לך), בקשר אם זה שלא ברור/ממא פתחו המצריכ את קירות השקים וכו'!, אתה כותב, עם חץ לא לשם: פה יאפשר להזכיר בסיכום (שזה ועמוד הראשון) דברים שלא נרמזו במסמך. מה זאת אומרת?

ד. גדליה:

"אי-אפשר". התכוונתי שצריך יהיה להוציא פרק של עובדות שטח, כי באופן לוגי אינך יכול לתת בסיכום סיכום של דבר שלא הזכרת בתוכן.

אני מבין. זה "אי-אפשר".

ידין:

נקודה נוספת היא כאמור האלמנט השלישי המופיע בעמוד

ד. גדליה:

הראשון, בכללי, או במבוא. הוא כולל הערכה. וההערכה

אומרת: יזעות אלה הביאו אותנו להערכה לפיה הצבא המצרי במסווה של תרגיל ובהסתמך

על הידיעות והסימנים המעידים ינהל את ריכוז הכוחות למעבר למבצאי-אמת. זה נמצא

בסתירה מוחלטת לסעיף ההערכה בגוף המצרי. ואני יכול להקריא.

ההערכה (סעיף 18) - האירועים וההתרחשויות שפורטו

במסגרת התכונה שאותרה בצבא מצרים, בצד הידיעות בדבר מחקפה מצרית יזומה, מביאים

אותנו להערכה לפיה רוב האקטים הצבאיים שהוזכרו יתבצעו על רקע תרגיל תחריר 41.

זה דבר אחד.

הלאה, יותר מזה: חיזוק לעובדה זו נמצא בזהות שבין

העיתוי אותו מייחסים מקורות הצומת למתקפה מצרית.

הלאה: לא מן הנמנע שהתועות שנתקבלו ממקורות צומת

(יש פה מלה לא ברורה) בהערכה והתרשמות המקורות כתוצאה מהתנועות וההיקף

אותו צפו או אודותם שמעו ברחבי מצרים על רקע התרגיל. כלומר, בינתיים רק תרגיל.

סעיף 21 מדבר על שינויי ההערכות, והסיכום שלו:

אין להוציא מכלל אפשרות כי תחריר 41 כולל בתוכו פרישת יחידות חירום.

אח"כ רשמה מ.י.

ד. גדליה: הסעיף הבא: "תקני הארטילריה והטנקים בקו התעלה אינם שלמים. מהצפיות בקו התעלה לא אותרו תופעות החורגות מהשגרו יוזכר כי בנאום סאדאט אין כמעט ההיחסות למלחמה." זו ההערכה וזה בסתירה מוחלטת,

ידין: אחר-כך בא החלק השני.

ד. גדליה: רק ההסתייגות לגבי הידיעות לא מתיישבות עם תרגיל. זה לא מה שהקראתי קודם של ההערכה בעמוד הראשון. זה מנוגד לחלוטין; יותר מזה, יש שתי ידיעות שני מחקתי שגן היו בבחינת סימנים מרגיעים, ואני תיכף אקריא אותן - מחקתי אותן משום שלהערכתי הם אפילו לא היו רלבנטיים למקרה הזה. לגבי המקורות רשום פה ש"בעבר מסרו מקורות צומת על מספר מקרי פתיחה באש על ידי המצרים שבשנים קודמות לא התאמתו. מאחר וחשבתי שזה לא רלבנטי במקום הזה, יכול להיות שבפעם קודמת לא התאמת ובפעם אחרת כן, אבל לא מזה עושים הערכת מקור, לכן מחקתי את זה.

היו"ר אגרנט: אז אתה מחקת את זה?

ד. גדליה: כן.

ד. גדליה: בפל סעיף שני אומר: "יטווחות מצב של פיקוד ים סוף מציינות שאין כל חדש בגזרה". את זה ממקתי משום שידעתי שדוחות מצב של פיקוד ים סוף אין להסתמך עליהם, כי הם יותר דוחות טעניים לא מבטאים במהותם שינויים. זאת אומרת היה כאן סימן מרגיע שבכלל נמחק על ידי.

אם לסכם, יש פה הערכה ברורה בגוף המסמך שמדברת על התגיל בלבד כהערכה, עם הסתייגות לגבי מספר סימנים. הערכה זו מנוגדת לחלוטין להערכה שבו הראשון.

היו"ר אגרנט: אתה אומר שיש הערכה שמסברת על תרגיל וזה מנוגד ל-?

ד. גדליה: לחלוטין למה שרשום בדף הראשון.

הי"ר אגרנט: זה בניגוד?

ד. גליה: כן.

הי"ר אגרנט: אתה מדבר על הדף הראשון?

ד. גליה: לא, כרגע הקראתי פירוט של הערכה בגוף המסמך. והראיתי שבפירוט

ההערכה שמופיעה בגוף המסמך בעמוד שלט, רשום בפירוט שכל הדברים הקרדינליים מתיישבים עם תרגיל.

הי"ר אגרנט: בגוף המסמך?

ד. גליה: כן. בעמוד הראשון יש הערכה שסותרת לחלוטין את ההערכה הזו.

בכלל לא תוצאה שלה. ואם סעיף כללי צריך לבטא את מה שיש

בגוף המסמך, הסעיף הכללי לא מבטא את מה שכתוב במסמך אלא נמצא מנוגד לו בכלל.

הי"ר אגרנט: בגוף המסמך מדובר על דברים שלא מתיישבים עם תרגיל?

ד. גליה: כן. אבל כסעיף, וכשההערכה אומרת: "מבטא" האירועים וההתרחשויות

שפורטו במסגרת התכונה שאותרה בצבא מצרים, בצד הידיעות

בדבר מתקפה מצרית יזומה מביאים אותנו להערכה לפיה רוב האקטים הצבאיים שהוזכרו התבצעו על רקע תרגיל תחריר 41."

הי"ר אגרנט: באיזה עמוד אתה קורא את זה?

ד. גליה: בסעיף 18, עמוד לפני האחרון.

הי"ר אגרנט: יש שם הערכה של תרגיל?

ד. גליה: כן.

הי"ר אגרנט: וזה לא מתיישב עם מה שכתוב בעמוד הראשון?

ד. גליה: בכלל לא.

הי"ר אגרנט: ולכן מחקת את העמוד הראשון?

ד. גליה: הוא רוצה להראות לנו שזה לא מתיישב|שהעמוד הראשון לא היה.

ד. גדליה: אני חושב שמי שכותב מסמך עם לוגיקה אלמנטרית, לא יכול לכתוב את דף הראשון כפי שנכתב על דקע של המסמך הזה. בדרך כלל את הדף הראשון כותבים אחרי שכותבים את כל המסמך.

היו"ר אגרנט: הדף הראשון נכתב בסוף בדרך כלל?

ג. גדליה: אני את הדפים הראשונים שלי כותב בסוף. בייחוד אם הם צריכים להיות תוצאה של בדיקה של שורת עובדות.

ל. לורני: זה גם כן רגיל שהסיכום בא בהתחלה ולא בסוף לפי הסדר הנכון של הערכת מודיעין?

ד. גדליה: כשהמסמך קצר מאוד, אפשר לשים את הסיכום בסוף. לאף מתעייפים עד שמגיעים אליו. במסמך ארוך בדרך כלל יש שני סיכום: איזה מבוא שנותן את עיקרי המסמך, ופירוט ההערכה שמופיעה בגוף המסמך.

ידין: אני רוצה לשאול אותך שאלה תיאורטית, אנחנו לא מדברים כרגע על העובדות, אלא על האינטרפרטציות שלך - היות והעמוד הראשון הזה, לפי דבריך, הוא בניגוד מוחלט למה שכתוב בגוף המסמך, יכול להיות שזו היתה הסיבה שמחקת אותו ולא השארת אותו בכלל?

ד. גדליה: תיאורטית זה יכול להיות, אבל...

ידין: כי ראית שזה לא הגיוני לפי מה שכתוב שם, א מחקת.

ד. גדליה: תיאורטית זה אפשרי, אבל אני חושב שכל אחד בעל לוגיקה אלמנטרית לא יכול לכתוב דף ראשון כזה על בסיס מסמך כזה.

ידין: זה ענין אחר.

היו"ר אגרנט: אבל אינך יכול להגיד מתוך הזכרון שהעמוד הראשון לא נכתב ככה?

621A

ועדת החקירה - 12.5.74
ישיבה קי - בוקר
הער: סא"ל ד. גדליה

א.ד.

ד. גדליה: אומר ככה: אם לפני שראיתי את המסמך היו לי ההסתייגויות

כפי שציננתי פה, כי לעיוני יש רק דף אחד. אחרי שראיתי את כל המסמך, אינני חושב שזה אותו דף ראשון שהיה צריך להיות מבוא של המסמך.

היו"ר אגרנט: אבל מתוך הזכרון, אינני מדבר על מה שאתה מסיק עכשיו מתוך

ההגיון, מתוך הזכרון - אתה זוכר או לא זוכר?

ד. גדליה: אינני יכול לקבוע חד-משמעית. לפי מיטב זכרוני עכשיו,

אחרי שראיתי, זה לא אותו דף.

היו"ר אגרנט: אתה אומר שאתה לא יכול לקבוע באופן חד-משמעי?

ד. גדליה: חד-משמעי לא, לפי מיטב זכרוני אחרי מה שראיתי עכשיו, זה לא

אותו עמוד.

לפדוי: פה מתעוררת שאלה, אינני רוצה להתווכח אתך, אבל אתה כבר ראית

את המסמך הזה, אמנם מבלי שקודם בדקת אותו, אבל גם כאשר

הדפעת לפנינו קראת אותו בעיון, ואז כנראה הדבר הזה לא כל כך הזדקר לעיניך למו

עכשיו. מדוע לא?

ד. גדליה: אני אסביר - אולי אומר שלוש סיבות: (1) לא קראתי אותו כל

כך בעיון, אולי אחת הסיבות זה יראת המעמד כאן. קשה היה

להתרכז כאן בשעת הקריאה; (2) כשקראתי אותו אז קראתי פעם אחת, אני לא ייחסתי לך

את אותה חשיבות שהועדה ייחסה למסמך, לפי התייחסתי למסמך באופן הרבה יותר כללי

ולא לפרטיו; (3) כשקראתי אותו בזמנו לא היה לי שום חשד לכך שיכול להיות שהמסמך

טופל בצורה טובה או אחרת, לכן הקריאה הייתה קריאה של לראות מה יש בתוכו. מה

גם שבעמוד השני והלאה היו הערות בכתב יד, ולכן זה לראות לי תקין. אלא שלוש

הסיבות שבגללן, למעשה הקריאה של המסמך, קראתי אותו פעם אחת, לא הייתה קריאה יסוד

בבנצל: לפי מה שאתה אומר, אדם מתוך מה שיש בייתר חלקי המסמך לא

יכול להגיע למסקנות שיש בעמוד הראשון. איזה אדם?

אבל כמובן המלה האחרונה היא שלך, מגישים לך. מבחינה זו סגן סימן-טוב הוא ברמה

כזו שאצלו אין להניח שיגיע לדבר כזה, או שהוא ~~בבנצל~~ אולי מתחת לרמה כזו

שזה לא יכול לקרות לו?

ד. גדליה: סתירה כזו בהפרש של ארבעה עמודים בין פירוט ההערכה לעמוד

הראשון, לא נראה לי שיכול לקרות לסימן-טוב. יש לי אולי

הסתייגויות אחרות לגבי כושר, אבל זה בניבנד מוחלט בהפרש של ארבעה עמודים,

ולא נראה לי שניגוד כזה יכול לקרות.

ידין: נחזור לשאלה הראשונה. אתה אומר - אתה כשקיבלת את המסמך

הזה, ראני מבין את הנימוקים שאמרת שיכולים להביא, ליראה

וכן; אבל את העמוד הראשון בטח קראת. בעמוד הראשון הבעיה היא לא הסתירה לכאורה

או לא למה שיש אחר-כך - אלא בסעיף 3 כתוב שזה מביא אותנו לידי הערכה שתחת

מסווה של חרגיל יעשו מלחמה. כשקראת את זה בפעם הקודמת, זה לא נראה לך אפילו

לרגע שזה לא אותו המסמך שראית אז. זה היה צריך לקפוץ לעיניי שלך. הבעיה

היא לא בסתירה למה שבא אחר-כך או לא. נניח שהיה רק העמוד הראשון. ופה כתוב

שתחת מסווה של חרגיל יכולה להיות מלחמה. אילו לא ראית אז דבר כזה, זה היה צריך

להקפיץ אותך. אבל זה לא הקפיץ אותך, ואישרת שזה המסמך שהיה. זאת אומרת, שהעובדה

סימן-טוב א התריע על הדבר הזה, לא רק שלא נראתה לך כחריגה מהדבר לאמיתו, אלא

נראה לך כמחאימה לזכרון שלך, למה היה המצב. אינני מדבר על הסתירה כרגע,

אלא רק על העמוד הראשון. איך אתה מסביר את זה? אתה מבין את השאלה שלי?

ד. גדליה: אני מבין אותה בהחלט. אני לא יכול להסביר אחרת אלא

להזור על שלושת הנימוקים שאמרת קודם: כשקיבלתי את המסמך

קלטתי

לפני הפורום כאן, אז העינייים רצות על המסמך המליס. לא ~~בבנצל~~ בדיוק א

תוכנן המלא.

6216

ועדת החקירה - 12.5.74

א.ד.

- 26 - 30 -

ישיבה קי - בוקר
העד: סא"ל ד. גדליה

דבר שני - אני מוכרח להדגיש את העניין של השיבות המסמך.
אני אולי אגיד יותר מזה - נניח שהיה נכתב המסמך כמו שהוא ומופץ כפי שהוא בלי אף מחיקה שלי. וזו הסיבה אולי למה לא קראתי אותו כל כך בעיון ולא קפץ לי משום החשיבות. במערכת של פיקוד מרחבי ההחלטות מהקבלות לא דרך המסמכים. יש קבוצות הדיון למיניהן, וכל אחד מבטא את דעתו בעל-פה. ולא דרך המסמך. אם היה נכתב מסמך כזה לא שום מחיקה, הוא היה מגיע אחרי יום או יומיים לגורמים השונים, לא היה משנה שום דבר. אני אומר את הדבר באחריות מלאה. לכן משום אולי הרקע של משקל המסמכים במערכת קבלת ההחלטות בפיקוד, אז ההתייחסות שלי לחשיבות המסמך, היתה הרבה יותר נמוכה מההתייחסות של הועדה.

ידין: את זה אני מביין אבל אני חוזר לשאלה, ואין לך תשובה לכך;
הראשון

הדבר הכי בולט בעמוד ~~הראשון~~ זה סעיף 3 שאמנם אומר, אפשר

לנתח את זה אחרת ממה שאתה אומר, אבל אינני מנסה, אבל זה למעשה אומר - יש לנו ידיעות על תרגיל. יש לנו סימנים, שוב, דרך אגב, המשפט הוא בדיוק כמו שכתוב - "שאלה ~~היא~~ שלא ניתן לקשרם בודאות עם מהלכי התרגיל". ~~הוא~~ אז מצד אחד הוא אומר יש תרגיל, ויש ידיעות, וכל אנשי הצומת ידעו לפרש את זה לפי ~~ההקשר~~ התרגיל שהם ראו. מצד שני, יש סימנים שלא ניתן לקשור אותם בודאות עם תרגיל. לכן המסקנה היא, לא שזה או תרגיל או מלחמה, אלא שבמסווה של תרגיל הולכת להיות מלחמה. כי אחרת אני לא יכול להסביר את הרשימה שישנה. אני לא אומר כרגע אם ככה היה כותב סימן-טוב או לא. אני לא רואה פה את הסתירה. אני מנסה לחזות - האם לא יכול להיות, ואת זה אני מנסה לשחזר - האם לא יכול להיות שכאשר קיבלת את המסמך הזה ב-3 באוקטובר בבוקר, זה היה לקראת סיורים בפיקוד או במטכ"ל - שאתה ראית את ה-2 ו-3 קפצת ומחקת את זה, בצדק לכאורה, לפי דרך המחשבה שלך. כי גדרך המחשבה שלך הסיכום הזה לכאורה לא מסתדר. אבל יכול היה אדם לחשוב כן, אני אומר, יש ידיעות על תרגיל, ההערכה שלנו זה לגבי המקורות של הצומת...

אחרי כן מי.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י - (בבוקר)

לפני כן - א

6217

מ.י.

הער: ס"ל ד. גדליה

אבל יכול היה אדם לחשוב: כן, אני אומר שיש ידיעות על תרגיל, ההערכה שלנו באמת כלפי המקורות של הצומת וכלפי כל המקורות היא שזה לכאורה תרגיל, אבל יש לנו סימנים שלא. לכן הקומבינציה של שתי הידיעות לפי ההערכה שלנו היא שזה אמנם תרגיל, אבל במסווה לפעולה. אבל לך אז, בדיוק כמו עכשיו, כשראית את זה, זה לא נראה לך כהגיוני לשים את זה בהתחלה על סמך החומר הזה, לכן מחקת את כל זה, השארת רק את ה"כללי", שמגיעות ידיעות והן לא מסתדרות, וזה עובר אז ישר לדבר ב הזה. מה התשובה שלך, גם אז, כשהראה לך סימן-טוב, אם הראה לך, את הדבר הזה? דרך המחשבה שלך אז היתה בדיוק כמו דרך המחשבה שלך עכשיו, שזה לא הגיוני להגיע למסקנה כזאת על סמך החומר שנמצא שם.

ד. גדליה: כן, אבל אני יכול לעשות תרגיל, לקחת מש"ק מערך בפיקוד,

אפילו לא קצין, לתת לו את גוף המסמך ולהגיד לו: תכתוב

"כללי", בלי שום דברים נוספים. המש"ק לא יכול לכתוב "כללי".

ירין: אבל נניח לרגע, תיאורטית - הרי אנחנו רוצים להבין -

נגיח שלסגן סימן-טוב (ואני לא נכנס כרגע אם זה נכון או לא

יש הלא עוד מסמכים), יש לו דעה - ואתה נדמה לי אפילו אמרת את זה בעדות הקודמת

שלך, הוא היה יותר מחמיר קצת, נאמר. נגיח שהוא יותר מחמיר. יכול להיות איזה

מש"ק או איזה קצין שהיתה לו דעה יותר מחמירה ממה שהיה מקובל על כל אמ"ן מטכ"ל וכו'.

הוא את הדעה המחמירה שלו איננו יכול "למכור" לחלוטין במסמך שיופץ על-ידי הקמ"ן

כמו שהוא, מפני שיש הערכה של ענף 6, יש הערכה של אמ"ן, יש הערכה של קמ"ן, וכו' וכו'

אז הוא גותן את הידיעות וכו' באופן אובייקטיבי כמו שהן, אבל בסוף הוא מכניס - זה

דבר שהוא כבר לא מקבל מאמ"ן ולא מענף 6, אלא הוא מכניס נימדת: אלה ואלה ואלה הם

דברים שלא מסתדרים כודאות וכו'. ואז הוא מנסה אחר כך לכתוב ב"כללי" משהו שלמעשה

מבטא את הדעה שלו. יכול להיות. מש"ק אולי לא יעשה את זאת, אבל אדם שיש לו דעה

ועדת החקירה - 12.5.74

מ.י.

6218

ישיבה ק"י (בבוקר)

העד: סא"ל ד. גדליה

כזאת, הוא יכול לנסות להכניס את זה, ולהגיד: אולי זה יעבור ככה. אינני אומר שזה היה כך. אני רק אומר שלפי מה שאתה אומר עכשיו, זה הגיוני מאד שאתה חמתק את 2 ו-3, כי לכאורה כאילו זה עומד בסתירה למה שכתוב שם. ואתה אז מוחק את זה באופן כללי, אתה אפילו לא צריך לנמק פה בענין הזה, כי זה ברור לכאורה. ואז נשאר מסמך כאילו יותר הגיוני נאמר מבחינת חיבור מסמך מודיעיני.

האם לא יכול להיות צאצא שכשאתה העדת בפעם הקודמת,

זה היה הרבה יותר קרוב אז לענינים, גם הדבר הזה לא נראה לך כחריג, כי תיארתי לך: אם הוא כתב דבר כזה - אתה מחקת את זה.

ד. גדליה: על זה אני רוצה להגיד שתי נקודות: אחת - לפחות הנוהג

המקובל, אם רוצים "למכור" דברים שתושבים שהם יקפצו

לענינים, אז לא שמים אותם ב"כללי" דוקא, כי זה הדבר הראשון שאתה נתקל בו. אז

אם רוצים "למכור" - אז "מוכרים" את זה כך שזה יצטנע בחוכן. עכשיו, המקום

האופייני ל"מכירה" זה דרך סעיף ההערכה. שם זה המקום האופייני ל"מכירה", (א) משום

שזה המקום שהמעריך צריך לכתוב את דעתו; (ב) זה הרבה פחות בולט מאשר ב"כללי".

אז את הכללי אפשר לעשות יותר "דייג" (?), ואת ההערכה עצמה, את ה"מכירה" שלך,

בסעיף ההערכה. זו נקודה אחת.

ידין: הוא "מכר" אחת זה בסעיף האחרון. בסעיף האחרון, אחרי

ההערכה, הוא אומר: "ברם, יחד עם קשירת...".

אבל אני לא חלקתי את זה.

ד. גדליה:

לא, אני מדבר כרגע מבחינתו, לא מבחינתך.

ידין:

אבל אתה אומר שה"מכירה" של סימן-טוב אצא...

ד. גדליה:

אולי.

ידין:

ישיבה ק"י (בבוקר)

העו: סא"ל ד. גדליה

... היא במסודה של תרגיל, הכנת הכוחות האלה למלחמה. ד. גדליה:

זה לא "זמכר" בסעיף האחרון.

כתוב: "... כסימני התראה". ידין:

אבל לא העניין של הכנות למלחמה במסודה של תרגיל. ד. גדליה:

להיפך, שם מדובר על תרגיל גרידא.

לא, לא, חסלח לי. זה פשוט דבר שאתה הקראת, אלא שאז ידין:

כשעמדת פה לא הקראת את הסוף של המשפט. אתה אמרת שהוא

כתב פה בהתחלה: "ברם, יחד עם קשירת הפעילות הצבאית ב"תחריר" 41 נשארו מספר עובדות

שלא ניתן לייחס בודאות לתרגיל". את זה רצית לכתוב, שהן לא בלתי מחוייבות, אבל

יש פה המשך: "ואשר אין להערכתנו..." - שוב היה מקום להערכה, לכן אני אומר: זה

עדיין נכנס תחת סעיף ההערכה, זו לא איזה מין תוספת - "... מקום להוציאן ממסגרת

הסימנים המעידים להתראה".

זה נמחק? ד. גדליה:

לא, זה לא נמחק. ידין:

בסדר, אני רוצה להסביר: (א) על זה לא היו חילוקי דעות ד. גדליה:

ולא ויכוחים. ראשית, העובדה שזה לא נמחק, ולהיפך, מה

שאמרת קודם, אפילו כיקשתי להבליט את העניין. ואני אומר משהו אחר: לגבי עניין

"המכירה", אני חושב שהשיטה צריכה להיות אחרת, אם רוצים "למכור" משהו שלא מקובל.

זה תלוי בסוחר. ידין:

לא, זו גם הטכניקה המקובלת שאני מכיר. ד. גדליה:

דבר שני: אמרתי: היו פה שני אלמנטים ב"כללי", שאותם

להערכתך הייתי משאיר, וזה סעיפי העובדות, זאת אומרת את העניין שיש ידיעות על

מלחמה, שלראיה הדף הראשון הוא דף שלם עם זה, שאין בו שום מחיקה. כי עובדות הן

עובדות, ועל זה לא היו חילוקי דעות ולא היו עוררין. ודבר שני, דבר שודאי לא

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ז. גדליה

הסתייגתי ממנו, ואפילו ביקשתי להדגישו, זה את הדברים שאינם מהישיבים עם

תרגיל.

אינני רוצה להיכנס אתך לויכוח מה אתה רצית להדגיש או

ידין?

לא. כי אני רואה בסיפא שאני קראתי לך לא שזה לא מתיישב

או שזה לא בודאות, אלא שלכן אין להוציא את זה ממסגרת הסימנים להתראה. לא שזה

לא מתיישב, אלא הדגשה שזה סימני התראה. אני רואה בזה את ההדגשה החמורה ביותר.

זאת אומרת שמי שכותב את הסעיף הזה לא אומר: זה לא מתיישב או זה לא תייב בודאות... .

אבל זה לא נחק.

ד. גדליה:

בסדר, אני לא אומר שאתה מחקת. עובדה היא שלא מחקת.

ידין:

אני אומר שבסדר שאתה לא מחקת. אני מנסה להבין: האיש

שכתב את הסעיף הזה - אתה הסכמת אתו בענין זה. מה הוא רוצה לומר פה? הוא לא

אומר קטלוג, כמו שאתה אומר, מה לא מחוייב. הוא אומר: זה לא מסתורץ. עם זה,

לכן אין להוציא את זה מאפשרות של סימני התראה. אתה אצטמצם השארת לו את

הדבר הזה, ולכן האדם הזה יכול לחשוב שאם אתה משאיר את האפשרות הזאת שזה סימני

התראה, - לא שזה לא מתיישב, אלא שזה סימני התראה - שמותר לו, מבחינתך, אתרי שהוא

ישב אתך, הוא יכול להבין: להכניס בהתחלה שאמנם זה לכאורה תרגיל וכו', אבל

בגלל הסימנים שיכול להיות שהם סימני התראה, אפשר לפרש את זה כהסוואה. כך הוא

יכול היה לחשוב. הוא הביא את זה אליך ואתה לא הסכמת אתו. מחקת לו את זה. אמרת:

מספיק מה שיש בפנים. היאורטית יכולה להיות אפשרות כזאת. אני שואל.

אני חושב שכשארם כותב הערכה, זה מה שהוא חושב. הוא כתב

ד. גדליה:

את זה, זו היתה הערכתו. אם אתה רוצה לתמצת את הערכתו

ולהעביר אותה לסעיף "כללי", אז היה צריך לכתוב שבצבא המצרי ישנה תכונה שהיא תרגיל,

כך הוא כותב.

ידין:

6221

מ.י.

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה

... ולהוסיף הסתייגות שיש ידיעות שאינן מתיישבות עם תרגיל.

ד. גדליה:

לא, אבל נזיח שההערכה שלך היתה... זה מה שאמ"ן עשה.

ידין:

זו ההערכה שלו. לא.

ד. גדליה:

ידין:

למה לא? בעמוד לפני האחרון, ההערכה הזו היא הערכה של סימן-טוב. אם אתה רוצה לתמצת אותה, אלה שני האלמנטים

ד. גדליה:

שלה: תרגיל, זאת אומרת הידיעות בעיקרון מצביעות על תרגיל, יחד עם זה יש מספר דברים שלא מתיישבים...

שיש בהם אפשרות... שאין להוציא מכלל אפשרות...

ידין:

בסדר, אבל זה לא כתוב בעמוד הראשון. בעמוד הראשון כתוב משהו שונה לחלוטין.

ד. גדליה:

בסדר, אני מסכים אתך. אני מסכים אתך שלכאורה זה שונה.

ידין:

והשאלה שאני שואל אותך היא: האם בגלל שזה שונה, האם

בגלל זה אתה לא מחקת את זה אז, לפי דרך המחשבה שלך? וזה היה הגיוני.

זה מה שאני רציתי לשאול. אם זה לא מסתדר, אם מה

יו"ר אגרנט:

שכתוב בעמוד לפני האחרון, ששם מדובר על תרגיל, אני מבין,

אם זה לא מתיישב עם מה שכתוב בעמוד... אז אפשרות אחת היא שלכן שם מחיקה,

ולכן מחקת את זה.

כן, אבל מחקתי גם שני אלמנטים ששייכים לעובדות ואתם

ד. גדליה:

אני מסכים, ועליהם אין שום עוררין, ובגוף המסמך הן אפילו

מחוזקות על ידי, וזה עניין הידיעות על...

מ.י.

6222

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה

היו"ר אגרנט:

אבל אני מדבר על העמוץ הראשון. לכן מחקת את הדבר הזה.
אבל המחיקה בעמוד הראשון כוללת גם שני אלמנטים של ידיעות
שאמרהי אותם בהתחלה, עוד לפני שראיהי את כל המסמך,

ד. גדליה:

שעליהן אין חילוקי דעות ואתן הסכמתי. ואם הייתי מוחק, הייתי מוחק חלק מהעמוד
הראשון.

ידין:

מספיק שהשארת את ההתחלה. מספיק שהשארת את סעיף מס' 1,
ועל-ידי כך כיסית.

ד. גדליה:

בסעיף 1 לא כחוב...

ידין:

כן, "החל מ-13 בספטמבר ועד היום אנו עדים להתרחשויות
בצבא המצרי הנמשכות עד היום, המאומחות על-ידי מקורות
שונים, שהחלו לפתע ואינן שיגרתיות". זה עובדתי.

ד. גדליה:

כן, אבל זה סעיף כללי מאוד שאינו מבטא עוד שני אלמנטים
של עובדות שיש לאחריהן, ועליהן לא היו לי חילוקי דעות

עם אף אחד.

ובנצל:

כדי להסביר למה לא הסתייג מהעמוד הזה בפעם הקודמת
יכולה לומר עוד משהו, ואני, כדי לתת לך אפשרות לטעון
את זה, אם זה נכון, אני מעלה את זה. לך לטעון את זה, לא לי. אתה עיינת
במסמך בתחילה, כששמענו אותך. עוד לא ידעת באיזה כיוון אנחנו נחייחס לענין הזה,
ולכן אולי התייחס יותר לאותו חלק של המסמך שנשאר, ופתחת להלק שנמחק. נמחק - נמחק
אז ממילא זה כבר לא חלק של המסמך, ואולי לא ציפית שעל זה אנחנו נסתמך, ולכן גם
לא נתת אולי את מלוא דעתך למשמעות של העמוד הראשון כמו שהוא היה אז. הבנת את
שאלתי?

מ.י.

6223

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

העד: סא"ל ד. גדליה

ד. גדליה: הבנתי. בהחלט אפשרי. אני רוצה גם לציין שלמעשה אז

היו בכלל שני המסמכים, ואני קראתי את שני המסמכים והחזרתי

אותם. אני אומר עוד פעם...

מדוע זה רלבנטי שיהיו שני המסמכים? מדוע זה רלבנטי

ידין:

העניין הזה שהיו שני המסמכים? מדוע הזכרת את שני המסמכים?

משום שדובר פה על קריאה ועניין של זכרון. אז אני פשוט

ד. גדליה:

מציין שלא היה רק המסמך הזה, אלא אז כשקראתי היו שניהם,

זאת אומרת הייתה כמות יותר גדולה.

אבל המסמך הראשון - אנהנו לא דנים על זה עכשיו - שם...

ידין:

אנהנו דנים רק על המסמך הראשון.

היו"ר אגרנט:

אנהנו דנים על המסמך השני.

ידין:

מס' 318.

היו"ר אגרנט:

תודה רבה לך.

האם אני יכול להוסיף משהו?

ד. גדליה:

אם זה לא נובע לעמוד הראשון - אז לא. אנהנו לא שומעים

היו"ר אגרנט:

עדות עוד הפעם על כל המסמכים האלה, אלא אנהנו הזמנו

אותך רק למטרה מצומצמת.

אגיד את הכותרת של מה שרצייתי להגיד, לא אגיד את התוכן,

ד. גדליה:

ואתה תאמר לי אם אתה מוכן לשמוע. אם מדובר פה על אפשרות

של שינוי או זיוף או החלפה או משהו כזה, אז השאלה היא מה המוטיבציה, למה צריך

לעשות את זה בכלל. ומאחר וקיימת אפשרות שזה נעשה, אני חושב שיש לי כמה דברים

לומר מה היה יכול להביא - אם זה נעשה - מה היה יכול להביא את סימן-טוב לעשות

את הדבר הזה.

האם יש לך ידיעות על זה, או שזה רק השערות?

היו"ר אגרנט:

7/1
29/1

מ.י.

6224

ועדת החקירה - 12.5.74

ישיבה ק"י (בבוקר)

הער: סא"ל ד. גדליה

חלק מהם זה גם ידיעות.

ד. גדליה:

מה הידיעות?

היו"ר אגרנט:

למשל, אחת הידיעות היא: אחרי שסימן-טוב הודח מתפקידו,

ד. גדליה:

בזמן המלחמה, הוא התבטא בנוכחות אנשי המחלקה שהוא

הולך "לדפוק" את הקמ"ן.

אתה לא שמעת את זה.

היו"ר אגרנט:

אני לא שמעתי את זה.

ד. גדליה:

אז זו לא עדות, זו עדות שמיעה.

היו"ר אגרנט:

תודה רבה לך.

הישיבה נסתיימה בשעה 12,10.